

Dalslands Vänner i Amerika

Dalslands Vänner i Amerika

Årsskrift för 1929

*"Dalsland, vårt hem, från Vänerns blåa bölja
Hän mot de fjärran skogars tysta ro,
Vart jag än går, din hågkomst vill mig följa,
Djupt i min själ din kära bild skall bo."*

(GUSTAF LIZELL.)

Hälsning till Dalslands Vänner i Amerika

*Om mitt genom bruset av dagens larm
som harpotonen ditt hjärta når
ett smygande minne, häves din barm
och värmen åt ögat går.
Du vet inte varför, men halvt i dröm
du trevar efter en bortglömd vrå,
en hand, som leder dig fadersöm
mot stigar, där minnena gå.*

*Och synerna bliva ett brokigt tåg
av böljande ängar bland björk och al,
och klangen av Lelångens blåa våg
du hör från din fädernedal.
Du hör röster som sorla ur gravarnas famn,
likt skälvande hymner ur furumo,
om alla de gamla, älskade namn
som vaggats i gravarnas ro.*

*O, gör då som sonen i främlingsland,
innan faderarvet för världens drav
du har förspillt med slösande hand
i skummet på tidens hav . . .
Så, det skymmer så fort för ögonens ljus,
och elden svalnar på hjärtats hård,
och snart kan ej örat fånga ett sus
av barndomens fjärranvärld.*

*Så följ mig då genom kvällslant spår
och leten er väg över villsam hed.
Snart lyser i blommande videsnår
en brinnande buske din led . . .
Drag av dina skor och din främlingsprakt,
ty här är hemmets heliga mark,
där bugande björkarna ännu slå vakt
med namnen i trädens bark.*

Victor Myrén.

Stocksund, Sverige i dec. 1929.

Dalslands Vänner i Amerika.

Årsredogörelse för 1929.

För de av våra medlemmar, som äro bosatta i Chicago och äro med på våra möten, vore det kanske obehövt att utsända denna redogörelse för verksamhetsåret 1929, men vi vilja med den komma i närmare kontakt med våra medlemmar och landsmän runt om i detta vidsträckta land.

I fyra år ha vi nu sökt bygga upp denna dalsländska förening omkring de ideal, på vilka den grundades i november 1925. Det har ej gått med stormsteg — dalbon är betänksam, men också bestämd, då han blir övertygad om en sak — men vi ha dock orsak till tacksamhet för vad som åstadkommits.

Samtidigt som amerikaniseringen snabbt fortgår bland svenskarna i Amerika och modersmålet mer och mer trängas undan, så har kärleken till fädernearvet tagit sig nya och förvånansvärt livskraftiga uttryck genom nya kanaler, särskilt provinsföreningarna, varav denna är en.

Denna förening har velat bygga på en bestående grund, för ett syfte som kunde samla oss både omkring våra minnen från hembygden, såväl som i en strävan att till landsmän kunna räcka en hjälpande hand i kampen för tillvaron, då denna blivit dem för svår.

Vi vilja ej säga att vi gjort mycket. Men vi ha gjort en början.

Vid jultiden de tre första åren sände vi en julgåva till Kroppefjälls sanatorium vid Dals-

picnic i Jackson park, förträffligt anordnad av våra vänner på söder.

Årshögtiden och konserten, lördagen den 9 nov., var den största och stämningsfullaste föreningen hittills haft. Den stora, vackra salen i Ebenezerkyrkans församlingshus var fylld till sista plats och därjämte ett 100-tal på läktaren. Medlemmarna hade utfört ett energiskt förarbete genom att sälja biljetter. En medlem hade t.o.m. av sin arbetsgivare, en känd svensk-amerikansk fabrikör, erhållit en gåva på \$10. till föreningens fond för Colony of Mercy.

Programmet utfördes mycket förtjänstfullt av the Covenant Chorus, mr. A. L. Hvassman dirigent, miss Alpha Turnquist, ackompanjatriss, mrs. A. G. Ohlson, sopran, mr. Oscar W. Green, bariton, misses Alpha och Helen Nelson, duettsång, Vendela Hill Kullberg, violinist, ack. av miss Amanda Lindstrom, pastor Elof K. Jonson, ett kort tal om Colony of Mercy, samt metodistpastor Axel G. Pearson, högtidstal över ämnet: "Sverige till heder och Amerika till gagn." Plattformen var prydd med amerikanska och svenska flaggor och med blommor och rosor. En varm högtidsstämmning präglade det hela från början till slut, och fastän det drog rätt sent ut på tiden, syntes det som om alla voro villiga att stanna ännu längre. Ja, då programmet var genomgånet, framkom begäran att systrarna Nelson än en gång skulle sjunga "Vårt Dalsland", en vacker sång, med text av vår egen br. C. H. Nelson, men tiden tillät tyvärr ej denna bissering.

Utom dalslänningar, har ett icke ringa antal från andra provinser anslutit sig till vår förening, för vilket vi givitvis känna oss glada. Föreningen har blivit känd i vidare kretsar genom pressen och särskilt i förbindelse med Colony of Mercy.

Vi ha bland våra medlemmar många olika yrken och professioner representerade; en av

de som nyligen anmält sig som medlem är en framstående advokat i Seattle, Wash.

En dalslänning i Minneapolis har tillskrivit undertecknad med begäran om upplysningar om D. V., enär de i Tvillingstäderna cirkulera en lista för anteckning av deras namn, vilka äro intresserade att blida en dalslandsförening där. Vi ha i svar givit upplysningar efter bästa förmåga.

Vår vän pastor Victor Norlin avreser den 7 dec. från New York till hemland och hembygd, Dals-Rostock. Vi äro tacksamma för det intresse han städs tagit i föreningen. Vi komma att sakna denne broder och gentleman mycket. Vi säga: Lycka på färden och välkommen åter, om så är Guds vilja!

För styrelse och tjänstemän har det varit en glädje att i harmoni och bästa samförstånd få samarbete i föreningens intresse.

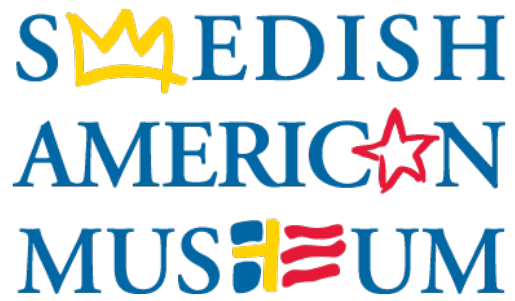
Vi hoppas att alla under det kommande verksamhetsåret — det femte — skola med fortsatt varmt intresse göra sitt bästa att föra föreningen framåt. Vi ha ett stort mål före. Nu gäller det att hålla tillsammans och i tro och kärlek känner vårt ansvar såväl som förmånen att få vara med och bland vårt eget folk utföra sådant, som ej kan av tiden härjas, emedan det hör evighetens rike till.

Minnena och arvet från hemlandet binda oss samman på ett särskilt sätt.

FINANSSEKRETERARENS RAPPORT FÖR 1929

Inkommit genom årsavgifter från förutvarande medlemmar	\$121.50
54 nya medlemmar	54.00
Från John Anderson, behållning på "Hembygden"	4.00
	\$179.50

C. H. Nelson.

This archival record has been partially scanned, including covers and initial pages for each issue. For more information about a particular issue of this publication, please contact the Swedish American Museum Curator.

PRIS 25c